

పాండవుల కథ

వీరు మహాభారతంలోని పాండవుల కథలను వద్దరూపంలో ఆలహిస్తా ఉంటారు. వీరు “తోట” కులాశికి చెంబినవారు. రోజుకొక అంశం చొప్పున మహాభారత కథను 30 రాత్రులు కథగా చెబుతారు. వీరు గొండ్రొజాతి యొక్క ఆచార వ్యవహరాలను పొట్టిస్తారు. వీరు నాగోంబా, జల్లిదేవర, భీమదేవర మలయు రేణుకాదేవులను పూజిస్తారు. పోచమ్మ, ఎల్లమ్మ జాతరలకు, దసరా, దీపావళి, సంక్రాంతి పండుగలను చేసుకుంటారు.

పంటకోత్తలసమయంలో నెలపాడుగునా ఉదయం 4.00 గంటలకు ఊళళ్లో మేలుకొలువు పాటలు ముఖ్యంగా “తత్కాలు” పాడుతారు. సంక్రాంతి రోజున అందల ఇళ్లకు వెళ్లి ధాన్యం సేకలంచుకుంటారు. ఈ బ్యందంలో నలుగురు కళాకారులు ఉంటారు. కథకుడు కిస్నేర వాయిస్తా కథ చెబుతాడు. ఇంకొకతను మద్దల వాయిస్తా, ఇంకొకతను తాళం, ఇంకొకతను కథకుడుకు వంతగాడుగా ఉంటాడు.

వీరు మహాభారతంలోని ఘుట్టలనే కాక, వీరంతట వీరు తయారుచేసుకొనిన తోట కథలను కూడా చెబుతారు. వీరు మహాభారతంలోని పాండవజననం, శశిరేఖాపలణయం, ద్రౌపది వశ్వాపవరణ, కీచకవథ, బకాసురుసివధ కథలను చెప్పేదరు. మహాభారతంలో లేని కుంతి లగ్గం, సహదేవుని లగ్గం యొద్దులైనవి వారు కథలను సృష్టించుకొని చెబుతారు. ఈ కథలన్నిటిలోను ఆంద్రప్రాంతంలో ఉన్న వివాహ కార్యక్రమాలకు సంబంధించిన వివరాలు తెలియపరుస్తారు. వీరు తమ కథలో భీముని పాతకు ప్రత్యేకత కల్పించి ఆయనను గొప్పనాయకులిగా కథ చెప్పేదరు. ఆయనయొక్క బలం గులంచి చేసిన వీరోచిత కార్యాల గులంచి చాలా గొప్పగా చెబుతారు. వీర కథలు చక్కని సరశమైన తెలుగు భాషలో తెలుగు జీవనశైలి ప్రతిబింబిస్తా తెలుగు సామెతలతో కొనసాగి శ్రోతలను అలలిస్తారు.

పాండవులు ఎక్కువగా ఆదిలాబాద్జిల్లాలో ఉన్నారు. రంగారెడ్డి, వరంగల్, సిజామాబాద్, నల్గొండ కొడ్డి మంచి ప్రాదీపికా నగరంలో ఉన్నారు.